

mében igyekszik megválni lábas jószágaitól a már bekövetkezett nagy takarmányhiány miatt.

Ezen előre látható súlyos helyzetre hívom fel hatóságunk figyelmét, mert ugylátom, hogy sem nálunk, sem az Alföldön nem lehet észlelni semmi mozgalmat, intézkedést és előmunkálatot, amivel a szomoru jövő súlyos következményeit enyhíteni lehetne.

Ha a szárazság tovább tart, a gyümölcs-, tej- és zöldséghiány súlyos, nehéz bajokat fog előidézni.

Hatóságunknak nem lehet szemet hunyni azon tényleges visszaéléseknél, amelyeket egyesek elkövetnek.

A napokban tapasztaltam, hogy a kötöző hánss és kötelneműek kilója 24 korona és 1 kg. helyett mégis csak 80 deka adatik ki. A bolti fűszerek, köménymag, bors, ecetsav, mesés áron továbbíttatnak.

A földműveléshez szükséges eszközök árai több száz százalékkal emelkedtek.

Elérkeztünk tehát oda, hogy minden mezőgazdasági terményt, az összes ipari és kereskedelmi árukat vagy maximálni kell, vagy valamennyire szabad árusítást kell engedélyezni, mert hiszen rendeletek s azok bármilyen szigorú végrehajtása nem akadályozza meg a rettenetes áremelkedést, mert hiszen erősen kifejlődött már a csereüzlet s így aztán 1 mázsa kukorica 200 korona értékben cseréltetik el, egy pár 200 koronás közönséges munkáscsizmával.

Hogy ez a helyzet nem vezethet jóra, azt tovább vitatni nem tartom szükségesnek. Eljutottunk a tizenkettedik órához.

Jó lesz helyi hatóságunknak intézkedni, hogy az erdei takarmány gyűjtését megkezdhesse. A füves erdő-talajokon a leggyorsabban aknáztasson ki minden összegyűjtendő fűvet, vagy szabadítsa fel a legeltethető területeket.

Erdőink kezelését oly szakember vezeti, kinek szakképzettsége országosan el van ismerve. Kiss Ferenc főerdőtanácsos ur megfogja tenni javaslatát, ha hatóságunk arra felhívja.

Nehéz, beteges helyzetem dacára fáradtságot nem kimélve városunk körzetét, legértékesebb földjeinket beutaztam.

Elszomorított, midőn tapasztaltam, hogy

nyakába veti magát, míg Amor és Psyche a karosszékre ülnek és konyakoznak. A tüskéthuzogató nő cigarettára gyújt és a padlóra ül. Keneseyt mélyen meghatja Vénusz szerelme és kérdezi, akar-e a felesége lenni. Vénusz igenlően int, de kéri, vegyen neki sok ruhát, prémet, ékszert és — itt az automobil hangját utánozta — autót is. Kenesey fölmutatja az erszényét s most Vénusz még odaadobban simul hozzá. A tüskéthuzogató nő Kenesey mellé telepszik és számonkérő tőle hűtlenségét. Vénusz gyanút fog, szemrehányást tesz Keneseynek, aki védekezik és esküdjözik, hogy sohasem szerette a tüskés nőt. A tüskést előnti a méreg és Vénuszra veti magát. Kenesey megakadályozza a verekedést, megfogja a tüskést és a földre szorítja. E pillanatban a leány szoborrá válik újra és darabokra tör. Amor és Psyche visszamennek és elfoglalják régi helyüket. Vénusz pénzt kér Keneseytől, hogy ruhát vehessen. Kenesey ad neki. Azután az asztalkához megy, rágyújt és a karosszékre hanyatlik.

Pirkad. Mikor a koraregg világosságában fölnyitja szemeit, minden szobor, minden kép, figura, csecsebecse a helyén van. Csak a csillár kristályüvegei verődnek egymáshoz. Kenesey föl akar kelni, de nem tud, kezét a homlokához szorítja, arcán mosoly és fájdalom játszadozik... Visszahanyatlik.

Negyedik jelenet.

A vásznon egy vetített újsághír jelenik meg, amely szerint hajnali három órakor másodpercekig tartó földrengés volt a lökések többször megismétlődtek.

a négyezer holdas tápéi rét városi birtok, mely közepes termő években is 30—40 ezer mázsa búzát, nagymennyiségű kapás növényt természet, ma nem fog teremni 1000 mázsa gabonát sem, a kapás növények pedig kilencetized részében már megsemmisültek.

Kérem hatóságunkat, vegye figyelmébe az elmondottakat, közgyűlés útján, vagy azon kívül ilyen értelemben hívja fel bajaikra a kormány figyelmét.

Pillich Kálmán.

Beszélgessünk.

*

A fahonvéd: A naplemente, mint látványosság, igazán szép, de a kofák gyűlése a városházán, az se volt utolsó gyönyörűsége ennek a keserves életnek.

En: Hogarti-kép volt. Az embernek megessett a szíve a sok kétségbeeset arcon, a szomoru tekintetek, a sirásra hajló szájakon.

A fahonvéd: Azok a hajdan csókra termett szájak nemcsak sirásra, hanem szaftos mondásokra is bevannak rendezve.

En: Ugy magukban, a fogak között, mondhattak is elpirulásra alkalmas kitételeket. Azt hittem, hogy az egyszeri szindarabna kapt az instrukcióját: A nagybácsi irtózatot haragra lobban, de nem mutatja, nincs az a színész, aki megtudná csinálni. de a kofák hada megcsinálta. Borzasztóan haragudtak, de türtőztették magukat.

A fahonvéd: Jól játszották a szerepüket, azt meg kell hagyni. Adták a nyomorban tengődő, hogy a szívek megessenek rajtuk. És meg is estek.

En: És a piaci árak nemhogy estek volna, de emelkedtek. Igazán félt, hogy most meg majd a mézárásokat hívják gyűlésre és alkalmat adnak nekik egy sor sirásra, no meg az elmaradhatatlan taglé-emelésre.

A fahonvéd: Attól mentsem meg az Isten minden jóra való embert, hogy derék polgártársaink lecsapjanak. Ez a lecsapás már csontra lenne.

En: Csontra megy a mérésük is.

A fahonvéd: A mostani időben nem látam sovány mézáróst, de ha megmérnék őket, azt hiszem, tulságosan is könnyűnek találnák őket.

En: Mégis csak az a fő, hogy a bugyelláris legyen súlyos, nehéz és teli.

A fahonvéd: A honvédnap vasárnapi rendezői is azt szeretnék, hogy mindenki aki az ujszegedi ünnepélynek látogatója lesz, teli bugyellárisal menjen oda és üressel távozzék haza.

En: Az lenne a kíváncsi, hogy erre a szép napra a szívekkel együtt kinyílnának a bugyellárisok is, hogy mindenki magamagától adna, minden unszolás nélkül. Mondják, hogy ezuttal pump nem lesz.

A fahonvéd: Lehet. (Elmosolyodik.) Hanem nekem erre a kijelentésre az egyszeri részeges ember históriája jut az eszembe. Vajjon ismeri-e? Hát úgy történt az eset, hogy az italos ember, reggeli időben gyónni ment a paphoz, akinek megfogadta, hogy nem iszik többet. Még aznap este találkozott a pap a fogadkozóval, aki persze részeg volt. A részeg ember is észrevette a papot és hadonázások között rászólt: Amirő pedig röggé beszélgettünk, abbu ugyan nem lösz semmisé.

En: Ezuttal nem volna baj, hogy amit a rendezőség szombaton megfogadott, abból vasárnap semmisé lenne. A rokkant katonákról van szó, amikor is minden eszközt szentesíti a cél.

A fahonvéd: A cél pedig az legyen, hogy csak a rokkant katonáknak legyen hasznuk a népiünnepélyből!

En: És ne történjenek elkótyavetyélések! Különben is, úgy tudom, szabott ára lesz mindennek és tiszta kezek végzik a szent cél kegyes munkáját.

A fahonvéd: Ha nem is szent, de okos cél miatt alakították meg, hallom, a szegedi újságírók egyesületét is.

En: Eggyel több lett a szegedi egyesületek száma. Hanem az az alakulás nem szereplés miatt történt.

A fahonvéd: Gondolom, nem is azért, hogy a tagok a nevüket az újságokban szerepeltessék.

En: No nem. Ezt a gyönyörűséget már csak meghagyjuk azoknak, akik a nevüket szeretik nyomtatásban látni. Mi a magunk útját szeretnénk egyengetni, amelyen nem igen teremnek virágok.

A fahonvéd: A virág is elhervad, akár csak a bogáncs és azok az igazi emberek, akik úgy tudják járni az életet, hogy minden virágot másnak szereznek meg, de kitudják kerülni, hogy a bogáncs hozzájuk ragadhasson...

HIREK

0000

Aktuális strófák.

(E héten,

kiesi eselédem

a számon annyi a: — Ja!

s a fejemen — aj! — annyi a baj

— haj! haj! —

keresem nyomát a szeles égen:

nyaralni ment a feleségem.

(Már két hete folyton parancsokat

osztogatott

s női, pipere és rőfös üzletekben

fosztogatott.

Vett pudert, kenőcsöt kilószámra

s hogy ne jajonghassak,

lakatot a számra,

vett cipellőt százat, ezret

de nem volt ez a vég, csak a kezdet,

vett szoknyát és bluzt, nadrágot, inget

ezernyi csipkét, himzést és sminket,

vett harisnyát és hajfonatot,

s elszállítsa mindezeket:

vagy hat vonatot.

s mitől sóbálvánnyá meredne ma Lóth,

megvett egy egész nyaralót,

s mikor már megvolt mindene,

főlesillant fénylőn mind a két szeme

s rámkacagott s azt mondta: — drága

és kivillant kacéran kicsike nadrágja

s folytatta így: — Most meg fogom

magtá én lépni:

a számlákat itten, szabad —

kifizetni.

És azóta nem bírok magammal;

gond az eleségem:

ha holnapra angyal lennél

kiesi feleségem! ...

Sip.

— **Megalakult a Szegedi Újságírók Egyesülete.** A szegedi újságírók pénteken délután 3 órakor a Kass-kávéház külön termében értekezletet tartottak. Az értekezlet egyhangulag kimondta a Szegedi Újságírók Egyesületének megalakítását. Az egyesület célja az újságírók társadalmi és anyagi helyzetének javítása, megerősítése. Megválasztották a tisztikart és pedig a következőképen: Elnök: *Pásztor József*, titkár *Tölgyes Gyula*, pénztáros *Balla Jenő*, ellenőr *Ujlaki Antal*, jegyző *Ortutay István* és könyvtáros *Fülöp József*. Megválasztották tiszteletbeli elnöknek *dr. Balassa Ármint*. A választások után megállapították az alapszabályokat, amelyet a polgármester útján